

ข่าวหนังสือพิมพ์ประจำวัน ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐  
โดย กองสารนิเทศและประชาสัมพันธ์

กองสารนิเทศและประชาสัมพันธ์ขอเสนอข่าวและบทความที่เกี่ยวข้องกับศาลยุติธรรม และกระบวนการยุติธรรม ซึ่งได้ทำการตรวจจากหนังสือพิมพ์รายวัน ฉบับวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ ดังต่อไปนี้

- “ใช้เทคโนโลยี” จากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
- “เปิดคำพิพากษาประหาร ๒ โจรฆ่าปาดคอชิงไอโฟน” จากหนังสือพิมพ์ข่าวสด
- “การอนุญาตตุลาการ วิธีประนีประนอมเพื่อการปรองดองสมานฉันท์ในสังคมไทยและสังคมโลก” จากหนังสือพิมพ์มติชนสุดสัปดาห์

Source :

ไทยรัฐ

Date : 9

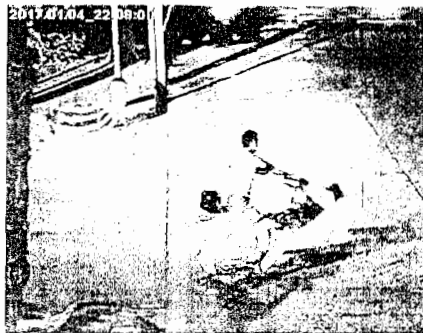
ส.ป. 2560

Page :

๓

No :

ใช้เทคโนโลยี: ที่ห้องประชุมและห้องศาลาที่  
กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 8 มิ.ย. นาย  
จตุร ชีวโรจน์มณี อธิบดีกรมการค้าระหว่าง  
ประเทศและผู้อำนวยการศูนย์การค้า  
และระดมระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือ e-filing  
ในศาลากลางกรุงเทพมหานครได้  
เข้าร่วมกับนายสุวิทย์ วิเศษสุด  
อธิบดีกรมการค้าระหว่างประเทศ  
และผู้แทนจากสำนักงานการค้า  
ระหว่างประเทศและระดมระบบ  
อิเล็กทรอนิกส์ของกรม e-filing  
หลังจากสำนักงานศาลยุติธรรม  
จะใช้ระบบนี้อย่างเป็นทางการ  
ในวันที่ 15 มิ.ย. ที่ผ่านมากว่า  
ศาลากลางกรุงเทพมหานคร  
เพื่อส่งเสริมและเพิ่ม  
ประสิทธิภาพบริการจัดการ  
การพิจารณาคดีและการ  
ให้บริการประชาชนระบบ  
e-filing เป็นการให้บริการ  
ที่สะดวกและรวดเร็ว  
โดยไม่ต้องเดินทางมาศาล  
นายสุวิทย์กล่าวว่า  
เอกสารที่ขออนุญาต  
และเอกสารที่เกี่ยวข้อง  
สามารถยื่นด้วย  
วิธีอิเล็กทรอนิกส์เป็นไฟล์ pdf.



ภาพวงจรปิดนาฬิกา

# เปิดคำพิพากษาประหาร 2โจรฆ่าบาดเจ็บอสังโพน ศาลก็ 'ไม่มีเหตุให้ลดโทษ'

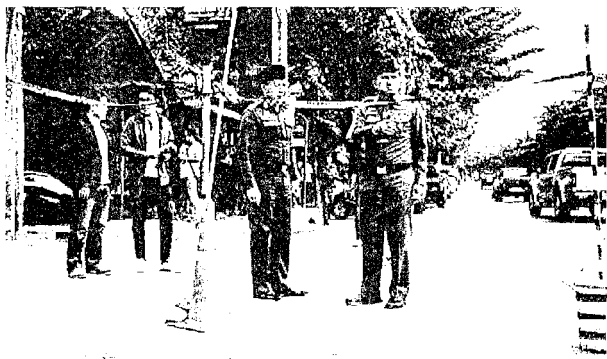
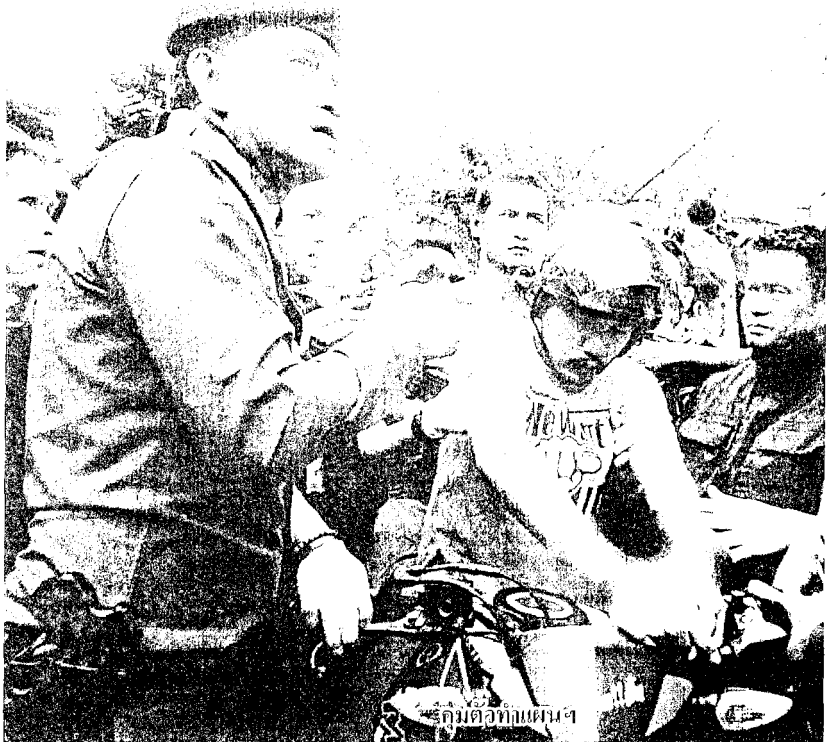
สดจาก  
สนามข่าว

ท่ามกลางกระแสสังคมเรียกร้องให้ลงโทษประหารชีวิต กับคนร้ายคดีฆ่าคนตายในหลายคดี ขณะที่นักสิทธิมนุษยชนได้แยกข้อมูลรายงานการศึกษานานาชาติระบุว่า โทษประหารไม่ได้ทำให้คดีอาชญากรรมลดน้อยลงแต่อย่างใด จนกลายเป็นประเด็นถกเถียงกันไปมา

ล่าสุดศาลอาญาได้ตัดสินลงโทษประหารชีวิต 2 คนร้ายก่อเหตุฆ่าบาดเจ็บอสังโพน บัณฑิต มศว โดยไม่ลดโทษให้แม้คนร้ายจะยอมรับสารภาพ เมื่อเวลา 10.00 น. วันที่ 31 พ.ค. ที่ห้องพิจารณาคดี 903 ศาลอาญา อธิบดีเอก ศาลอาญาคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำ อ.125/2560 ที่พนักงานอัยการฝ่ายคดีอาญา 7 และ นางนิราภรณ์ เหลืองแจ่ม มารดาผู้เสียชีวิต ร่วมกันเป็นโจทก์ยื่นฟ้อง นายกิตติกร หรือ ต้ม วิกาพะ อายุ 26 ปี ชาว จ.สระแก้ว และ นายสุพัฒชัย หรือ เอ็กซ์ จันทร์ศรี อายุ 25 ปี ชาว จ.สุพรรณบุรี

เป็นเจ้าชายในความคิดฐานร่วมกันจากผู้อื่น เพื่อจะเอาไว้ซึ่งผลประโยชน์ที่ดินกระทำผิดๆ, ฐานร่วมกันเชิงทรัพย์สินโดยมีอาวุธติดตัวไปในเวลากลางคืน เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายโดยใช้นายพาทนะ และร่วมกันพาอาวุธมืดไปในเมืองหรือหมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันควร ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 288, 289 (7), 339 และ 371

หากยังจำกันได้คดีนี้เป็นคดีดังเมื่อต้นปี เหตุเกิดกลางคืนวันที่ 4 ม.ค. เวลากลางคืน ขณะที่นายวงศิน เหลืองแจ่ม หรือมะปิ่น บัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (เมศว) ประสานมิตร กำลังเดินอยู่บริเวณปากซอย สุขุมวิทซอย 27 ถ.สุขุมวิทซอย แขวงและเขต ลาดพร้าว กรุงเทพฯ นายกิตติกรทำท่าเข้ามา



พล.ต.ท.ธานีเดช มหาวาร ผบ.ชน.ตรวจจุดเกิดเหตุ

ถามทาง ก่อนพยายามชิงโทรศัพท์มือถือไอโฟน 6 ของนายวงศิน

แต่นายวงศินต่อสู้ดิ้น จึงถูกนายกิตติกรใช้อาวุธมืดแทง ทำร้ายหลายครั้งตามร่างกายและลำคอจนถึงแก่ความตาย แล้วชิงโทรศัพท์มือถือของผู้ตายหลบหนีไป โดยภาพวงจรปิดจากกล้องบริเวณดังกล่าวสามารถบันทึกเหตุการณ์เอาไว้ได้ทั้งหมด

กระทั่งตำรวจคิดตามจับกุมทั้งคู่ได้พร้อมของกลาง ก่อนสอบสวนพบว่านอกจากรายชื่อนายวงศินแล้ว ในคืนเดียวกันนั่นเอง ทั้งคู่ยังก่อคดีชิงทรัพย์พื้นที่ สน.โชคชัย และก่อเหตุวิ่งราวทรัพย์ พื้นที่ สน.โคกครามรวม 3 คดี

ต่อมาวันที่ 18 ม.ค. พนักงานอัยการยื่นฟ้อง 2 ผู้ต้องหา พร้อมคัดค้านการให้ประกันตัวด้วย เนื่องจากคดีมีอัตราโทษสูง เกรงว่าจะหลบหนี และเป็นภาระการทำผิดโดยลูกอาจ ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย และเป็นคดีสะเทือนขวัญประชาชน ทำให้ทั้งคู่ถูกควบคุมตัวอยู่ในเรือนจำมาตลอด

ขณะที่ศาลพิเคราะห์คำรับสารภาพประกอบพยานที่โจทก์นำสืบแล้วเห็นว่า โจทก์มีพยานรับทราบความปลอดภัยของบริษัทแห่งหนึ่งเป็นพยานในที่เกิดเหตุ เปิดความว่าเมื่อคืนวันที่ 4 ม.ค. เวลา 22.00 น. พยานเห็นหนึ่งในจำเลยลุดกระซางาน เขวตึนจนล้มลงและแทงหลายครั้ง พยานจึงวิ่งออกไปตะโกนห้าม ทำให้จำเลยทั้งสองซ่อนตัวัยจักรยานยนต์หลบหนีไป และเข้าไปช่วยเหลือนายวงศิน

แต่นายวงศินเสียเลือดมาก จึงโทร.แจ้งตำรวจให้มาตรวจสอบที่เกิดเหตุ ต่อมาพยานให้ปากคำกับพนักงานสอบสวนและชี้ตัวจำเลยทั้งสอง เนื่องจากสามารถจำใบหน้าของกรบร้ายได้ชัดเจน ขณะเดียวกับพนักงานสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐาน ตรวจสอบกล้องวงจรปิดที่บันทึกภาพเหตุการณ์ได้ และผลการตรวจลายนิ้วมือแฝงจากหมวกกันน็อกของกรบร้ายที่ติดอยู่ในที่เกิดเหตุ มีดของกลาง และโทรศัพท์ที่



นายวงศิน เหลืองแจ่ม หรือมะปิ่น

ยึดได้ ครบถ้วนจำนวนทั้งสอง พยานโจทก์อีก  
ความสอดคล้องกันและไม่มีเหตุโกธรเคืองกับ  
จำเลยมาก่อน เชื่อว่าถือความไปตามความ  
ที่เป็นจริง

**พ** พากยว่าจำเลยทั้งสองกระทำความผิด  
ตามฟ้อง ให้ลงโทษทุกกรรมตาม  
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 289 (7),  
339 และ 371 ในข้อหาพร้อมกันพหุพยานมีด  
ไปเป็นเนื่อง ตามมาตรา 371 ให้ปรับคนละ  
1,000 บาท ซื้อหาร่วมกันส่งผู้อื่นเพื่อเอาไว้ซึ่ง  
ผลประโยชน์ เพื่อปกปิดความผิดของตน หรือ  
เพื่อหลีกเลี่ยงให้พ้นความผิดทางอาญา และ  
ร่วมกันชิงทรัพย์ในเวลากลางคืนตั้งแต่ 2 คน  
ขึ้นไปโดยใช้ยานพาหนะ อันเป็นความผิดกรรม  
เดี่ยวคิดกฎหมายหลายกระท

ให้ลงโทษประหารชีวิตข้อหาพร้อมกันฆ่า  
ผู้อื่นฯ ตามมาตรา 289 (7) ซึ่งเป็นบทหนัก  
สุด และเมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์แล้ว จำเลย  
ก่อเหตุร้ายแรง มีประวัติการก่ออาชญากรรม  
หลายครั้ง ขาดแก่การปรับปรุงแก้ไขนิสัย และ  
คำรับสารภาพเกิดจากการจำนนต่อพยาน



2 ผู้ต้องหามาศาลฟังคำตัดสิน

หลักฐาน จึงไม่มีเหตุผลโทษ ให้ประหารชีวิตคนเดียว

สำหรับนายเกิดตกร จำเลยที่ 1 ก่อนก่อเหตุคดีนี้มีประวัติโลกโซเช  
นเคยต้องโทษเข้าเรือนจำมาแล้ว 8 ครั้ง ตั้งแต่อายุ 13 ปี ก่อนเหตุ  
ลักษณะคดีนี้กรุก, ทำร้ายร่างกาย, ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดย  
เพิ่งพ้นโทษออกมาจากเรือนจำเมื่อเดือนธ.ค. 2559

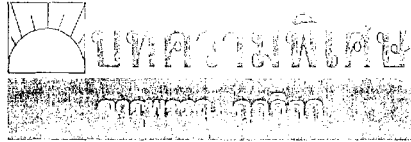
แม้ในเมืองไทยจะยังมีโทษประหาร แต่ในความจริงแล้ว กรม  
ราชทัณฑ์ไม่ได้ประหารชีวิตนักโทษมาแล้วถึง 8 ปี ปัจจุบันมี  
นักโทษประหารถูกคุมขังอยู่ที่คุกบางขวาง ราว 440 ราย โดย  
การประหารครั้งล่าสุด เป็น 2 นักโทษเด็ดขาดและต้องคดีเกี่ยว  
กับยาเสพติด 2 ราย ถูกประหารด้วยการฉีดยา เมื่อวันที่ 24 ธ.ค.  
2552 หลังจากนั้นจนถึงปัจจุบันยังไม่มีกรประหารชีวิตอีก

Source : มติชนสุดสัปดาห์

Date : 9 มิ.ย. 2560

Page : 37

No: 60199876



66 ราบรรดาประชาชนได้ตั้งเจตจำนงที่จะช่วยกันดูแลให้พื้นที่พิพาทแห่งสงครามซึ่งได้นำความวุ่นวายอย่างสุดจะพรรณนามาสู่มนุษยชาติ ในชั่วชีวิตเรได้ถึงสองครั้งแล้ว และที่จะยืนยันความเชื่อมั่นในสิทธิมนุษยชนอันเป็นหลักการในเกียรติศักดิ์และคุณค่าของมนุษยชาติในสิทธิอันเท่าเทียมกันของบุรุษและสตรี และของประชาชนชาติใหญ่ย่อย และที่จะสถาปนาแนวทางการอันจะสร้างไว้ซึ่งความยุติธรรมและความเคารพต่อข้อผูกพันทั้งปวงอันเกิดมาจากสนธิสัญญาและที่ปงกัน ๆ ของกฎหมายระหว่างประเทศ

เป็นบทบัญญัติที่รกรากกันแต่เนิ่นดังด้วยประเทศไทยในฐานะสมาชิกหนึ่งของประชาคมโลก ได้ลงนามในกฎบัตรสหประชาชาติเรียบร้อยแล้ว

มาตราที่สำคัญในการระงับข้อพิพาทคือ มาตรา 33 ของกฎบัตรสหประชาชาติ การระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธีโดยมีเนื้อความโดยย่อว่า ผู้เป็นฝ่ายในการพิพาทใดๆ ซึ่งหากดำเนินอยู่ต่อไป น่าจะเป็นอันตรายแก่การบำรุงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ก่อเป็นภัยต้องแก้ไขโดยการเจรจาได้สงบ การไกล่เกลี่ย การประนีประนอมโดยอนุญาโตตุลาการ การระงับโดยทางศาล การหันเข้าหาอัยการระบบผู้แทน หรือการตกลงส่งเรื่องไปภาค หรือสันติวิธีประการอื่นใดที่คู่กรณีจะพึงเลือก

การอนุญาโตตุลาการ (Arbitration) เป็นวิธีการระงับข้อพิพาททางแพ่งที่คู่กรณีตกลงกันแล้วเลือกข้อพิพาทของตนที่เกิดขึ้นแล้ว หรือที่จะเกิดขึ้นในอนาคตให้บุคคลภายนอก ซึ่งเรียกว่า อนุญาโตตุลาการ ให้ทำการพิจารณาชี้ขาด

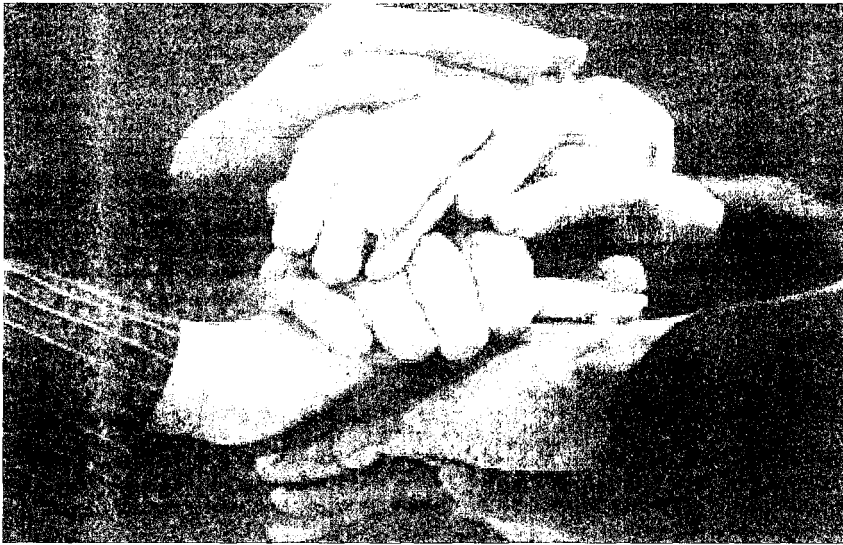
เขียนขออ้างอิงบทความของสถาบันอนุญาโตตุลาการ ประเทศไทย โดย ศ.ดร.เสาวนีย์ อัครเวจโน ทำเนียบถึงข้อมูลพื้นฐานและมาตรการกฎหมายภายในและระหว่างประเทศ โดยมีเนื้อความว่า

ในปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอนุญาโตตุลาการโดยตรง คือ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 210-220 และมาตรา 222 และพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 ซึ่งเป็นมาตรการบังคับข้อพิพาททั้งในประเทศไทยและระหว่างประเทศ

กฎหมายระหว่างประเทศที่ประเทศไทยลงนามแล้วคือ อนุสัญญาเวียนอร์ค ที่ปี ค.ศ.1958 The Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitration Awards หรืออนุสัญญาว่าด้วยการยอมรับและให้การใช้บังคับคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการระหว่างประเทศ ซึ่งบรรดากลุ่มผู้ที่ทำหน้าที่การอนุญาโตตุลาการ มีความเป็นกลางและได้รับความเคารพอย่างเป็นที่สากล

อีกกฎหมายหนึ่งที่สำคัญมาก ทว่า ประเทศไทยยังไม่ได้ลงนามคือ The Convention Against Torture (CAT) หรืออนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทรมาน มีเนื้อความที่ใช้ในการระงับความเชื่อการสร้างความทรงตองและสันติภาพในระยะยาว

ในการที่ที่เกิดข้อพิพาทระหว่าง 3 ฝ่ายหลัก



ในประเทศไทย คือระหว่าง ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ ให้ความพิพาทได้รอบด้านแล้ว อนุญาโตตุลาการของแต่ละฝ่าย ทำหน้าที่ตามบทบัญญัติซึ่งในและระหว่างประเทศที่รัฐไทยได้ลงนามไว้แล้ว เน้นมาใช้ในการปฏิบัติ โดยที่ ฝ่ายตุลาการทั้ง 3 ฝ่าย จะต้องมีสาระต่อกันจะต้องเกี่ยวข้องในการพิพาทร่วมด้วยมิได้

เราพึงเห็นข้อดีของการอนุญาโตตุลาการ และควรยืนยัน รวมทั้งสนับสนุนให้ทีมอนุญาโตตุลาการทำงานอย่างเห็นประจักษ์ชัดในวงกว้าง เพื่อหัดหัดขัดแย้งก่อนจะบานปลาย เป็นสภาวะการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ และเหตุการณ์ที่ไม่นำไปสู่การสร้างสันติภาพในประเทศ ในภูมิภาค และในประชาคมโลก

**ข้อ**ดีรองอนุญาโตตุลาการที่ประเสริฐความสำเร็จทั่วโลก คือ สามารถประนีประนอมได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากมีความเชี่ยวชาญในการพิจารณากรณีพิพาทที่ยิ่งใหญ่มาจนนาน

สถาบันอนุญาโตตุลาการจึงมีข้อประนีประนอมที่จำเป็นคือต้องเคร่งครัดมากนัก ไม่ขึ้นใจจนที่ยุ่งยาก มีความเหมาะสมกับเวลาที่ยังไม่มีความรุนแรงชัดเจน โดยไม่ต้องรอให้ฝ่ายนิติบัญญัติออกพระราชบัญญัติใหม่ให้ รวมทั้งอำนาจที่ตัดสินระงับข้อพิพาทเป็นอันเด็ดเสร็จเด็ดขาด ไม่จำเป็นต้องอุทธรณ์ต่อไป จึงทำให้ข้อพิพาทถูกระงับรวดเร็วโดยปราศจากข้อสงสัย

ข้อดีอีกประการในระดับสากลคือ ภาษาคัดเลือก เนืองนิตย์สององค์ระดม ตามหลักฐานทฤษฎีบทบัญญัติไว้แล้วรัฐธรรมนูญ โดยการหยุดยั้งการ

ทรงตามอนุสัญญาการต่อต้านการทรมาน รวมทั้งหยุดยั้งการประณามทั้งใจทักและจำเลย ซึ่งเป็นหนึ่งในการทรมาน

นอกจากนี้ คือสามารถรักษาความสัมพันธ์ของคู่กรณีพิพาทได้เหมาะสมสำหรับข้อพิพาทที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน

**ใ**นสถานการณ์ปัจจุบัน มรดกจากภายนอกประเทศ ที่มีการรวมกลุ่มกันทางเศรษฐกิจ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องสนับสนุนสถาบันอนุญาโตตุลาการสากล เพื่อระงับข้อขัดแย้งตั้งแต่ต้น จึงได้เสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันโดยปราศจากข้อสงสัยในทางกฎหมาย โดยมีสถาบันอนุญาโตตุลาการเสมือนหนึ่งคลังสมถะและข้อมูลที่น่าเชื่อถือตั้งแต่เริ่มแรก ทางประวัติศาสตร์สังคมเศรษฐกิจ วัฒนธรรม

เช่น การก่อตัวเป็นชุมชนเศรษฐกิจ เช่น ในภูมิภาคเอเชีย ที่กำลังพัฒนากลุ่มการเงินการธนาคาร จัดเตรียม และอีกมากมาย ที่มีชื่อว่า Asean Economic Community (AEC) หรือ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จีนได้ก้าวขึ้น ในสังคมไทยก็ควรที่จะมีการอนุญาโตตุลาการภายในประเทศ

เพื่อรักษาความสัมพันธ์ที่ไว้วางใจ ซึ่งไม่เป็นพันธมิตรกันของสังคมไทยในขณะนี้

การประนีประนอมทางเศรษฐกิจถือว่า เป็นแนวทางที่ดีที่สุด ของความเป็นประชาธิปไตย ที่มีการแบ่งอำนาจ 3 ฝ่าย คือ นิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ อย่างเป็นระบบระเบียบ และมีความก้าวหน้า

โดยสามารถขับเคลื่อนสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ได้อย่างมั่นคง มีเสถียรภาพ มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อการพัฒนา กลไกของระบบ อย่างยั่งยืนและสมดุล ต่อสภาพแวดล้อมในโลกโลกาภิวัตน์ ●